

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 24470/2023
08.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Драган Бојанић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Зоран Николић, адвокат из ..., ради развода брака и вршења родитељског права, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 206/23 од 07.06.2023. године, у седници одржаној 08.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле, изјављеној против решења о трошковима парничног поступка, садржаног у пресуди Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 206/23 од 07.06.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле, изјављена против решења о трошковима парничног поступка, садржаног у пресуди Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 206/23 од 07.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Параћину П2 2/21 од 08.02.2023. године, разведен је брак тужиле и туженог, одређено је да ће родитељско право према деци парничних странака, самостално вршити мајка - тужилца, уређен је начин одржавања личног контакта деце са оцем - туженим, обавезан је тужени, да на име свог допроноса у издржавању малолетне деце, плаћа месечни износ од по 12.500,00 динара сваког 1-ог до 5-ог у месецу за текући месец, на начин одређен у изреци, као и да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 273.820,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж2 206/23 од 07.06.2023. године, жалба тужиоца је делимично усвојена а делимично одбијена, па је првостепена пресуда преиначена у ставу петом изреке, којим је одлучено о трошковима парничног поступка тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу решења о трошковима поступка, тужилца је благовремено изјавила ревизију због битне повреде

одредаба парничног поступка, погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. ЗПП.

Законом о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 10/23 др.закон, у даљем тексту: ЗПП), у члану 404. прописани су услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку, онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или потребе новог тумачења права.

Тужила ревизијом оспорава решење садржано у пресуди другостепеног суда којим је преиначена првостепена одлука о трошковима поступка и применом чл.207. Породичног закона у вези члана 153. став 1. и члана 154. ЗПП, одлучено да свака странка сноси своје трошкове, с обзиром да је парница вођена у интересу обе странке и малолетне деце, руководећи се разлозима правичности. Имајући у виду наведено, Врховни суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, налазећи да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, применом члана 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 1. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Породични закон („Службени гласник РС“ бр. 18/05 ... 6/15) прописује да је ревизија увек дозвољена у поступцима у вези са породичним односима, осим ако овим законом није друкчије одређено (члан 208.); да се на поступак суда који је у вези са породичним односима примењује закон којим се одређује парнични поступак, ако овим законом није друкчије одређено (члан 202.); да се правноснажна пресуда у брачном спору не може побијати ванредним правним лековима, у погледу дела којим је донета одлука о поништењу и разводу брака (члан 227. став 2.). Осим код одлуке о разводу и поништају брака, Породични закон ни у једном другом случају у погледу главне ствари не искључује могућност изјављивања ревизије у поступцима у вези са породичним односима.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да се ревизија може изјавити против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан.

У конкретном случају ревизија није изјављена против одлуке о главној ствари, већ против решења којим је одлучено о трошковима поступка. Како се побијаним решењем овај поступак правноснажно не окончава, ревизија против решења није дозвољена.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић